

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Splitu
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: P-229/2022-37

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Splitu, po sutkinji Maji Čelan, u pravnoj stvari tužitelja AUTO HAUS ANDREAS SCHALL GmbH, Zeppelinstrasse 15, Dornstadt, Njemačka, kojeg zastupa zastupnik po zakonu Andreas Schell i punomoćnik Ivica Barbir, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika pod 1. GRAD MAKARSKA, OIB: 53515145212, Obala kralja Tomislava 1, Makarska, kojeg zastupa gradonačelnik Zoran Paunović i protiv tuženika pod 2. ŽUPANIJSKA UPRAVA ZA CESTE SPLIT, OIB: 65717231356, R. Boškovića 22, Split, kojeg zastupa ravnatelj Petar Škorić i punomoćnik Kruno Peronja, odvjetnik u Splitu, radi naknade štete, nakon održane javne glavne rasprave, zaključene 22. rujna 2026. u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Zdeslava Loze, odvjetnika u Splitu i punomoćnika tuženika pod 2. te u odsutnosti tuženika pod 1., na ročištu za objavu presude 2. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja kojim zahtijeva da mu tuženici solidarno na ime naknade štete u roku od 15 dana isplate iznos od 8.648,88 EUR / 65.147,18 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 22. svibnja 2009. pa do isplate po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena.

II. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja kojim zahtijeva da mu tuženici solidarno u roku od 15 dana naknade trošak uzrokovan ovom parnicom sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od presuđenja pa do isplate po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena.

III. Odbija se kao neosnovan prvotuženikov zahtjev za naknadu troškova u iznosu od 16,59 EUR.

IV. Nalaže se tužitelju naknaditi drugotuženiku troškove postupka u iznosu od 788,62 EUR-a zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 2. listopada 2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne

stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 (tri) postotna poena, sve u roku od 15 dana.

V. Odbija se kao neosnovan drugotuženikov zahtjev za naknadu troškova u iznosu od 826,17 EUR-a s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama na taj iznos.

Obrazloženje

1. Ovdje tužitelj Auto Haus Andreas Schall GmbH (ranije prvotužitelj) je 25. srpnja 2011. s Goranom Šumeljom (tada drugotužiteljem) podnio tužbu protiv uvedno označenih tuženika radi isplate iznosa od 65.147,18 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 22. svibnja 2009. do isplate.

2. Tužitelji su u tužbi naveli da je na osobnom automobilu marke MERCEDES SL 55 AMG registarske oznake UL-SG 5500 nastala šteta povodom prometne nezgode uslijed radova na cesti u gradu Makarskoj koji nisu bili osigurani. Naručitelj radova da je bio tuženik pod 1., dok odgovornost tuženika da proizlazi iz odredbi Zakona o sigurnosti prometa na cestama budući radovi nisu bili ni na kakav način osigurani. Predmetno vozilo da je u vrijeme štetnog događaja bilo u vlasništvu prvotužitelja, a u najmu prvotuženika koji je istim upravljao, stoga tužitelji potražuju utuženi iznos koji da je istovjetan iznosu iz ponude Auto Kuće Pecić, Gradac od 21. svibnja 2009.

3. Tuženik pod 1. usprotivio se tužbi i tužbenom zahtjevu i istaknuo prigovor promašene pasivne legitimacije. Izjavio je da nije odgovoran za štetu koja je nastala na kolniku županijske ceste te da za slučaj da predmetni radovi nisu bili zaštićeni bi odgovornost imao snositi isključivo tuženik pod 2.

4. Tuženik pod 2. se pravovremeno usprotivio tužbi u cijelosti. Istaknuo je prigovor promašene pasivne legitimacije jer da se ne radi o županijskoj odnosno lokalnoj, već državnoj cesti te da tuženik pod 2. nije ni izvođač niti investitor radova zbog kojih je došlo do štetnog događaja. U nastavku postupka ovaj je tuženik istaknuo i prigovor pomanjkanja aktivne legitimacije na strani drugotužitelja. Izjavio je kako se šteta, koja nije mogla ni nastati u obujmu kako to tvrde tužitelji, mogla spriječiti da je drugotužitelj upravljao vozilom dopuštenom brzinom.

5. U ovoj pravnoj stvari sud je donio presudu poslovnog broja P-225/15 od 10. srpnja 2018. kojom je odbio kao neosnovan tužbeni zahtjev kojim su tužitelji zahtijevali da im tuženici solidarno naknade štetu te naložio tužiteljima naknaditi parnični trošak tuženicima. U obrazloženju te presude sud je u bitnom naveo da tužitelji nisu dokazali nastanak štete kao temeljnu pretpostavku za izvanugovornu odgovornost za štetu, odnosno da nisu dokazali da im je šteta nastala u utuženom iznosu uslijed plaćanja troškova popravka vozila. Pored navedenog, sud je zaključio kako tužitelj Goran Šumelj kao najmoprimac vozila nije aktivno legitimiran, odnosno ovlašten potraživati naknadu štete zbog plaćanja nastalih troškova popravka vozila u vlasništvu tužitelja pod 1.

6. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je rješenjem poslovnog broja PŽ-871/2019-2 od 2. prosinca 2020. ukinuo citiranu prvostupanjsku presudu navodeći da

je sud propustio utvrditi tko je u konkretnom slučaju oštećenik, odnosno tko je osoba koja je pretrpjela štetu time što je stvarno snosila troškove popravka predmetnog vozila, je li to prvotužitelj kao vlasnik predmetnog vozila ili drugotužitelj kao najmoprimac. Naime, onaj tužitelj za kojeg se utvrdi da je snosio troškove popravka vozila je aktivno legitimiran u ovoj parnici.

7. U ponovljenom postupku ovaj sud je presudom poslovnog broja P-92/21 od 15. prosinca 2021. odbio kao neosnovan tužbeni zahtjev drugotužitelja kojim zahtijeva da tuženici solidarno isplate prvotužitelju i drugotužitelju iznos od 65.147,18 kn na ime naknade štete s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama i naknade troškove s pripadajućim zateznim kamatama (točka I. izreke) i odredio da je tužitelj dužan platiti prvotuženiku parnični trošak u iznosu od 250,00 kn, a drugotuženiku parnični trošak u iznosu od 17.125,00 kn, sve s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama (točka II. izreke.) Sud je tako odlučio primjenom pravila o teretu dokazivanja iz odredbe članka 221.a u vezi s odredbama članka 7. stavka 1. i članka 219. stavka 1. ZPP-a jer tužitelj nije dokazao činjenice na kojima temelji tužbeni zahtjev. Konkretno, drugotužitelj je naveo da je aktivno legitimiran u ovoj parnici jer je snosio troškove popravka predmetnog vozila čime da je pretrpio štetu u utuženom iznosu, dok takve tvrdnje nije dokazao.

8. Rješenjem poslovni broj P-92/21-14 od 15. prosinca 2021. sud je odbacio tužbu u odnosu na prvotužitelja zato što punomoć za njegovo zastupanje nije bila uredna, dok isti nije postupio po pozivu suda i dostavio urednu punomoć za zastupanje, odnosno dao odobrenje za poduzimanje radnji od strane punomoćnika.

9. Povodom žalbe tužitelja pod 1. i 2. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je presudom poslovni broj PŽ-284/2022-2 od 16. ožujka 2022. potvrdio citiranu presudu u točki I. izreke te preinačio istu u točki II. izreke u dijelu kojim je drugotužitelj obavezan na naknadu troškova tuženicama te je odbio prvotuženikov zahtjev za naknadu troška u iznosu od 125,00 kn kao neosnovan te je naložio drugotužitelju naknaditi drugotuženiku troškove u iznosu od 5.000,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama od 14. ožujka 2022. do isplate. U obrazloženju potvrđujućeg dijela sud je naveo kako je prvostupanjski sud pravilno primijenio pravila o teretu dokazivanja te, u bitnom, da drugotužitelj nije dokazao odlučnu činjenicu da je upravo on snosio troškove popravka predmetnog vozila čime bi pretrpio štetu u spornom iznosu od 65.147,18 kn kao i da je sud prvog stupnja pravilno odbio neizvedene dokaze jer da oni nisu bili potrebni radi utvrđivanja odlučnih spornih činjenica. Također, drugostupanjski sud je naveo kako račun Autokuće Lijanović iz BIH od 23. svibnja 2009. koji je dostavljen u spis nakon zaključenja prethodnog postupka sud pravilno nije uzeo u obzir sukladno odredbi članka 299. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14, dalje ZPP/14).

10. Na presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-284/22 od 16. ožujka 2022. drugotužitelj je po dopuštenju podnio reviziju koju reviziju je Vrhovni sud Republike Hrvatske odbio rješenjem poslovni broj Rev-1022/2024-2 d 3. prosinca 2025. U citiranoj odluci revizijski sud je ocijenio kako u pogledu računa Autokuće Lijanović od 23. svibnja 2009. nije bilo mjesta primjeni odredbe članka 299. stavka 3. ZPP/14 u vezi s odredbom članka 299. stavka 2. ZPP/14 jer je postupak pokrenut tužbom podnesenom 25. srpnja 2011., odnosno prije stupanja na snagu

odredbi ZIDZPP/13, ali da navedeno nije utjecalo na pravilnost drugostupanjske odluke.

11. Nadalje, rješenjem poslovni broj PŽ-284/2022-2 od 16. ožujka 2022. Visoki trgovački sud je uvažio žalbu prvotužitelja, ukinuo odluku o troškovima iz točke II. izreke presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-92/21-14 od 15. prosinca 2021. u dijelu kojim je prvotužitelj obavezan na naknadu troškova tuženicama i rješenje Trgovačkog suda u Splitu broj P-92/21-14 od 15. prosinca 2021. te predmet vratio ovom sudu na ponovan postupak u odnosu na prvotužitelja te riješio da se o troškovima žalbenog postupka u odnosu na prvotužitelja ima odlučiti u konačnoj odluci. U obrazloženju je taj sud u bitnom naveo da je prvostupanjski sud propustio odvjetniku Ivici Barbiru navesti jasne razloge zbog kojih smatra da dostavljena punomoć nije uredna i dati jasnu uputu na koji način je potrebno urediti dostavljenu punomoć, odnosno da je sud bio dužan pozvati prvotužitelja da naknadno odobri radnje što ih je odvjetnik poduzeo bez punomoći, a što da je također propušteno učiniti.

12. Slijedom navedenog, postupak u odnosu na tužbu Gorana Šumelja, ranije drugotužitelja, pravomoćno je dovršen, dok se ovaj ponovljeni postupak pod poslovnim brojem P-229/2022 vodi samo u odnosu na tužitelja Auto Haus Andreas Schall GmbH, (ranije označenog kao prvotužitelj) protiv uvodno označenih tuženika.

13. Tužitelj je u ovom postupku, postupajući po pozivu suda, dostavio urednu punomoć za zastupanje. Izjavio je da izlaže i predlaže kao u dosadašnjem tijeku postupka te predložio u nastavku postupka izvesti sve predložene, a neizvedene dokaze, posebno uvid u račun popravka vozila. Dodatno je predložio saslušati zastupnike po zakonu tužitelja, svjedoke Gorana Šumelja, Kristijana Kurana i Jozu Lijanovića te provesti prometno – tehničko vještačenje.

14. Tuženici su u ovom postupku ustrajali u svim ranije iznesenim navodima.

15. Tijekom postupka sud je izveo dokaz čitanjem isprava i pregledom dokumentacije sadržane u spisu, i to ovjerenog prijevoda potvrde o registraciji i knjižici predmetnog vozila, ovjerenog prijevoda ugovora o najmu vozila od 25.8.2009., zapisnika o očevidu Policijske uprave Splitsko – dalmatinske, Policijske postaje Makarska od 27. ožujka 2009., ponude servis PO00599 Autokuće Pecić od 21. svibnja 2009., orto-foto prikaza Grada Makarske s grafičkim prikazom javnih cesta, dopisa društva Županijske ceste Split d.o.o. od 23. srpnja 2010., očitovanja nadcestarije Makarska od 22. srpnja 2010., zapisnika o ispitivanju prisutnosti alkohola, opojnih droga ili lijekova u organizmu ispitanika broj 0176197 od 27. ožujka 2009., skice mjesta događaja od 27. ožujka 2009., fotografija lica mjesta, dopisa Policijske uprave Splitsko – dalmatinske, Policijske postaje Makarska broj 511-12-29-04-PN-51/2009 od 8. rujna 2017., presude Prekršajnog suda u Makarskoj broj III-P-1287/09 od 24. travnja 2009. računa Autokuće Lijanovići d.o.o. broj 09-1301 od 23. svibnja 2009. Sud je u postupku koji se pred ovim sudom vodio pod brojem P-225/2015 saslušao Gorana Šumelja, ranije drugotužitelja, te svjedoke Slavena Vidakovića i Velibora Ercega.

16. Sud nije izveo dokaze saslušanjem svjedoka Kristijana Kurana, Tonija Skoke, Jozu Lijanovića, zastupnika po zakonu tužitelja, dodatnog saslušanja Gorana Šumelja kao svjedoka (ranije saslušanog u svojstvu stranke u postupku), niti je izveo dokaz prometno – tehničkim vještačenjem jer ti dokazi nisu bili potrebni radi utvrđenja

odlučnih činjenica koje je sud utvrdio uvažavajući stranačke dispozicije i izvedenim dokazima, a što je detaljnije obrazloženo u nastavku.

17. Nakon ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti, na temelju dispozicija stranaka i rezultata cjelokupno provedenog postupka, u skladu s odredbom članka 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine”, broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23 i 146/25., dalje ZPP-a), sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

18. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za naknadu imovinske štete u iznosu od 65.147,18 kn (8.648,88 EUR) u vidu troškova popravka osobnog automobila marke Mercedes, registracijskih oznaka UL-SG 5500, broj šasije WDB2304741F018200, (dalje: predmetno vozilo) koja je posljedica prometne nezgode koja se dogodila 27. ožujka 2009. oko 17:45 sati u gradu Makarskoj, na kolniku ulice Franjevački put ispred kućnog broja 9, do koje je došlo uslijed radova na cesti koji nisu bili osigurani.

19. Među strankama nije sporno da je predmetno vozilo u vlasništvu tužitelja koje je na temelju ugovora o najmu iznajmljeno Goranu Šumelju koji je kao najamoprimac njime upravljao i u trenutku predmetne prometne nezgode.

20. Među strankama je sporna aktivna i pasivna legitimacija, osnovanost te visina tužbenog zahtjeva.

21. S obzirom da je sjedište tužitelja u Njemačkoj, a da se prometna nezgoda u kojoj je sudjelovao vozilo tužitelja njemačke registracijske oznake dogodila u Makarskoj, odnosno na području Republike Hrvatske radi se o sporu s međunarodnim elementom pa se mjerodavno pravo određuje prema odredbama Zakona o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja u određenim odnosima („Narodne novine“ broj 53/91 i 88/01; dalje: ZRS) koji se u konkretnom slučaju primjenjuje na temelju odredbe članka 7. stavka 1. Zakona o međunarodnom privatnom pravu („Narodne novine“ broj 101/17; dalje: ZMPP), koji je stupio na snagu 1. siječnja 2019. (članak 81. ZMPP-a). Budući da se u konkretnom slučaju radi o izvanugovornoj odgovornosti za štetu sukladno odredbi članka 28. ZRS-a mjerodavno je pravo Republike Hrvatske, konkretno Zakon o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05 i 41/08; dalje: ZOO).

22. Odredbom članka 1045. stavka 1. ZOO-a propisano je tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje. Prema odredbi članka 1046. ZOO-a, šteta je umanjeње nečije imovine, sprječavanje njezina povećanja i povreda prava osobnosti. S tim u vezi, oštećenik, a time i aktivno legitimirana osoba u ovoj parnici je upravo ona osoba koja je pretrpjela štetu time što je snosila troškove popravka vozila jer je plaćanjem tih troškova došlo do umanjenja njezine imovine, a kako je to i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske naglasio u svojim odlukama poslovni broj PŽ-871/2019-2 od 2. prosinca 2020. i PŽ-284/2022-2 od 16. ožujka 2022.

23. Prema odredbi članka 7. stavka 1. ZPP-a stranke su dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice, dok je stavkom 2. tog članka propisano da je sud ovlašten utvrditi činjenice koje stranke

nisu iznijele i izvesti dokaze koje stranke nisu predložile samo ako posumnja da stranke idu za tim da raspolažu zahtjevima kojima ne mogu raspolagati (članak 3. stavak 3.), ako zakonom nije drugačije određeno.

24. Sukladno citiranim odredbama članka 7. ZPP-a sud je vezan činjeničnim navodima stranaka te nije ovlašten, osim iznimno, utvrđivati činjenice izvan onoga što su stranke iznijele.

25. Pored navedenog, odredbom članka 219. stavka 1. ZPP-a propisano je da je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev, dok prema odredbi članka 221. stavka 1. ZPP-a ne treba dokazivati činjenice koje je stranka priznala pred sudom u tijeku parnice, ali sud može narediti da se dokazuju i takve činjenice ako smatra da stranka njihovim priznanjem ide za tim da raspolaže zahtjevom kojim ne može raspolagati (članak 3. stavak 3).

26. Tužitelj je u ranijem tijeku postupka izjavio da je oštećenik predmetnog štetnog događaja Goran Šumelj.

27. Konkretno, na ročištu održanom 9. studenog 2021. (str. 170. spisa) izjavio je da je Goran Šumelj dokazao sve pretpostavke iz odredbe članka 1045. stavka ZOO-a uključujući i naknadu plaćanja računa jer da je upravo on, koji da je to potvrdio u svom iskazu pred sudom, platio troškove popravka vozila Autokući Lijanović. Pored navedenog, u žalbi od 15. prosinca 2021. izjavljenoj na presudu i rješenje od 15. prosinca 2021. tužitelj je izjavio da je Goran Šumelj aktivno legitimiran za potraživanje naknade štete povodom predmetnom događaja jer da je upravo on stvarno snosio troškove popravka predmetnog vozila, a što da je razvidno i iz dostavljene dokumentacije.

28. Dakle, sam tužitelj u ovom postupku ne tvrdi da je on oštećenik. Štoviše, u ranijem tijeku postupka, u kojem je istog kao prvotuzitelja i Gorana Šumelja kao drugotuzitelja zastupao zajednički punomoćnik, tužitelj je priznao da je šteta na predmetnom vozilu nastala Goranu Šumelju i da je upravo Goran Šumelj istu podmirio. Takvu izjavu tužitelj naknadno nije opozvao, a budući se ne radi o zahtjevu kojim stranka ne može raspolagati, činjenicu da je oštećenik nastale štete na vozilu upravo Goran Šumelj, a ne ovdje tužitelj, sukladno odredbama članka 7., članka 219. stavka 1. i članka 221. stavka 1. ZPP-a nije trebalo dokazivati.

29. Pored navedenog, ni iz izvedenih dokaza ne proizlazi da je šteta nastala tužitelju.

30. Naime, tužitelj je prvobitno u ovom postupku tvrdio da su raniji tužitelji bili primorani popraviti oštećenja na predmetnom vozilu za što ovlašteni servis Mercedes-Benz vozila Autokuća Pecić iz Gradaca od njih zahtijevala iznos od 65.147,18 kn. Međutim, iz navedene ponude te autokuće od 21. svibnja 2009. je za vidjeti da na istoj nije naveden tužitelj već da je ispostavljena trećoj osobi - društvu Vinc.Mornar. d.o.o., Makarska. U iskazu pred ovim sudom Goran Šumelj saslušan 2. studenog 2017. u svojstvu stranke u postupku je izjavio da je Vinc. Mornar d.o.o. društvo u vlasništvu njegova oca. Također je izjavio da je troškove popravka platio u gotovini Autokući Lijanović jer su mu oni dali odgodu od mjesec dana, ali da se zbog proteka vremena ne sjeća je li mu za to izdan račun ili ne (str. 80. spisa). Tijekom postupka sud je naložio

tužiteljima da dostave račun na okolnost visine štete, a tužitelj je na ročištu 12. rujna 2017. izjavio da obavještava sud da ne raspolaže navedenim računima (str. 67. spisa). Međutim, tužitelj naknadno ipak dostavlja račun Autokuće Lijanovići d.o.o. sa sjedištem u Bosni i Hercegovini, broj 09-1301 od 23. svibnja 2009. koji se odnosi na popravke predmetnog vozila i koji je ispostavljen na ime Gorana Šumelja u visini 15.619,30 KM.

31. Dakle, iako je tijekom postupka mijenjao činjenične tvrdnje (kao i dokazne prijedloge) na okolnost popravka štete kao i visine nastale štete, tužitelj je bio konzistentan u navodima da je šteta nastala upravo Goranu Šumelju, ne navodeći da bi ista nastala ovdje tužitelju, niti na koji bi način eventualno nastala, a radi čega u ovoj pravnoj stvari nije bilo potrebe izvoditi daljnje dokaze sukladno odredbi članka 220. ZPP-a.

32. Naime, obveza naknade štete nastaje tek kad su kumulativno ispunjene opće pretpostavke izvanugovorne odgovornosti za štetu: štetna radnja, šteta, uzročna veza, protupravnost i subjekti odgovornosti, a šteta se nadoknađuje onome kome je nastala. Kako tužitelj ni ne tvrdi da je snosio troškove popravka predmetnog vozila, odnosno da mu je šteta nastala, to nije ovlašten u ovom postupku tražiti zaštitu prava, odnosno naknadu štete za koju izričito tvrdi da je nastala drugoj osobi.

33. Slijedom navedenog, odlučeno je kao pod točkom I. izreke.

34. Kako je tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan u cijelosti, tužitelj nema pravo na naknadu troškova ovog postupka, radi čega je odlučeno kao pod točkom II. izreke, već to pravo imaju tuženici koji su u sporu uspjeli u cijelosti, a sukladno odredbi članka 154. stavka 1. ZPP-a.

35. Prvotuženik nema pravo na zatraženu naknadu troška sudske pristojbe za odgovor na tužbu od 2. ožujka 2017. u iznosu od 125,00 kn (sukladno odredbi članka 161. stavka 1. ZPP-a) jer ista nije plaćena niti je prvotuženik obveznik njenog plaćanja s obzirom da ista nastaje po pravomoćnom završetku postupka za svaku stranku razmjerno uspjehu u parnici, sukladno odredbi članka 4. stavka 2. Zakona o sudskim pristojbama („Narodne Novine“, broj 118/2018. i 51/2023.), radi čega je odlučeno kao pod točkom II. izreke.

36. Drugotuženik je zatražio troškove ovog postupka prema ranijem dostavljenom popisu troška te je dodatno zatražio trošak pristupa na ročište za glavnu raspravu od 22. rujna 2026. u vrijednosti 250 bodova uvećano za PDV.

37. S obzirom na odredbe Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj 142/12., 103/14, 118/14 i 107/15, dalje: Tarifa) u odnosu na koju je zatražen trošak - prema vrijednosti boda od 10 kn, vrijednost predmeta spora (8.648,88 EUR) i postavljeni zahtjev za naknadu troškova (str. 174.-175. i 324.spisa), drugotuženiku su, kao potrebni za svrhovito vođenje parnice, priznati troškovi po osnovi odvjetničkog zastupanja i to za: sastav odgovora na tužbu u iznosu od 1.000,00 kn (Tbr. 8.1.), za sastavljanje podnesaka od 18. svibnja 2017., 4. srpnja 2017., 2. listopada 2017. i 4. prosinca 2017. ima pravo na nagradu u iznosu od 250,00 kn za svaki podnesak (Tbr. 8. točka 3. OT), zastupanje na ročištima 2. studenoga 2017., 11. siječnja 2018., 17. svibnja 2018. i 9. studenoga 2021. u iznosu od 1.000,00 kn za svako ročište (Tbr. 9.1.), za zastupanje na ročištima 1. lipnja 2017., 12. rujna

2017., 22. ožujka 2018. i 18. svibnja 2021. u iznosu od 500,00 kn za svako ročište (Tbr.9.2.), dakle ukupno 8000 kn, što uvećano za PDV od 25% u iznosu od 2.000,00 kn (Tbr. 42. OT), iznosi 10.000,00 kn (1.327,23 EUR), kako je o tome već odlučio Visoki trgovački sud u rješenju od 16. ožujka 2022. U pogledu dodatnog zahtjeva za naknadu troška pristupa na ročište za glavnu raspravu drugotuženiku je priznat trošak pristupa na ročište od 22. rujna 2026. u iznosu od 250,00 EUR-a sukladno Tbr. 9.1. u vezi Tbr.46. i 54. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj 138/2023, 107/2025), što zbrojeno s ranije popisanim troškom iznosi 1.577,23 EUR. Stoga, primjenom odredbe članka 161. stavka 1. ZPP-a drugotuženik ima pravo na naknadu troškova ovog postupka od tužitelja u ukupnom iznosu od 788,62 EUR-a.

38. Sukladno odredbi članka 151., stavka 3. ZPP-a, na troškove parničnog postupka drugotuženiku pripada zakonska zatezna kamata po stopi propisanoj odredbom članka 29., stavka 2. ZOO-a za ostale odnose, koja teče od 2. listopada 2026. kao dana donošenja presude pa do isplate.

39. Slijedom navedenog, odlučeno je kao pod točkom IV. izreke.

40. Drugotuženiku nije priznata nagrada za sastav podnesaka od 18. svibnja 2017., 4. srpnja 2017., 2. listopada 2017. i 4. prosinca 2017. u više zatraženom iznosu od 3.125,00 kn jer isti spadaju u kategoriju ostalih podnesaka u smislu Tbr. 8.3. Nema pravo na nagradu za sastavljanje podnesaka od 16. studenoga 2017. i 23. siječnja 2018. (ukupno 1.250,00) jer isti nisu bili potrebni radi vođenja parnice u smislu odredbe članka 155. stavka 1. ZPP-a budući da je navode iz tih podnesaka drugotuženik mogao i trebao iznijeti na ročištima održanim 2. studenoga 2017. i 23. siječnja 2018. za koje mu je već priznata nagrada u punom iznosu. Također, nema pravo na nagradu za sastavljanje odgovora na žalbu od 13. rujna 2018. i 29. prosinca 2021. u zatraženom iznosu od 1.250,00 kn za svaki podnesak (ukupno 2.500,00 kn) jer ti podnesci nisu bili potrebni radi vođenja parnice u smislu odredbe članka 155. stavka 1. ZPP-a. Drugotuženik nema pravo ni na naknadu troška sudske pristojbe za odgovor na tužbu od 3. ožujka 2017. u iznosu od 250,00 kn jer nije plaćena niti će drugotuženik biti pozvan na njezino plaćanje sukladno odredbi članka 4. točke 2. ZSP-a. Također, za zastupanje na ročištima 1. lipnja 2017., 12. rujna 2017., 22. ožujka 2018. i 18. svibnja 2021. drugotuženik nema pravo na nagradu u smislu Tbr. 9. točke 1. OT kako je to zatraženo već sukladno Tbr. 9. 2. kako je i priznato, odnosno nema pravo na više zatraženi iznos od 2.500,00 kn. Drugotuženik stoga neosnovano potražuje iznos od 9625,00 kn (1.277,34 EUR) kako je o tome već odlučio Visoki trgovački sud u rješenju od 16. ožujka 2022. Pored navedenog, drugotuženik nema pravo na nagradu za pristup ročištu od 22. rujna 2026. u vrijednosti 250 bodova (625,00 EUR) kako je zatraženo, već 100 bodova (250,00 EUR) kako mu je to i priznato sukladno vrijednosti predmeta spora. Radi navedenog tuženik neosnovano potražuje iznos od ukupno 1.652,34 EUR, odnosno sukladno odredbi članka 161. stavka 1. ZPP-a, u odnosu na tužitelja iznos od 826,17 EUR-a radi čega je odlučeno kao pod točkom V. izreke presude.

41. Sud je u ovoj odluci novčane iznose iskazane u kunama, u izreci presude dvojno iskazao u kunama i eurima, po fiksnom tečaju konverzije 7,53450 kuna za jedan euro, sukladno Odluci Vlade Republike Hrvatske o objavi uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“, broj 85/2022).

U Splitu, 2. listopada 2026.

Sutkinja
Maja Čelan

Dokument je elektronički potpisan:

MAJA ČELAN

Vrijeme potpisivanja:

02-10-2026

15:24:05

DN:

C=HR

O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU

2.5.4.97=#130D48523330383432323937393236

L=SPLIT

S=ČELAN

G=MAJA

CN=MAJA ČELAN

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka pisanog otpravka presude. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

DNA:

- tužitelju po punomoćniku
- prvotuženiku
- drugotuženiku po punomoćniku
- u spis

Broj zapisa: **9-3088e-151f6**

Kontrolni broj: **0b9b8-ab961-51156**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MAJA ČELAN, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.